

jo ikke afgøre nu, er, når regeringen skal til at prioritere i sin uendelige mængde af gode ideer. Ved den konference, vi havde i går, blev det også fremhævet, at der er rigtig, rigtig, rigtig mange gode sager, og en af de rigtig, rigtig, rigtig mange gode sager er støtten til de oprindelige folk, og der skal da ikke være nogen her, der siger, at der skal ske noget som helst andet end at sætte fuld styrke på dér.

Men vi står med et problem. Vi står med et problem, som vi skal have skabt kapacitet til også i den her sammenhæng. Jeg synes, at linjen er rigtig. Jeg håber meget, vi kan holde fast ved den, og at vi kan holde fast ved de høje prioriteringer. Lykke til med det, men vi står min-sandten med et meget stort problem, når man tænker på, hvad det er for alvorlige problemer, vi ser ind i hovedet hele vejen rundt, netop der, hvor vi så har koblingen til en undertrykt urbefolkning. Det er jo ikke en hvilken som helst minoritet, der er urbefolkning, og det er ikke et hvilket som helst undertrykt folk heller, der er urbefolkning, men at vilkårene for disse oprindelige minoriteter, som er undertrykte, altså bliver ved med at have Danmark som stemmegiver og stemmeskaber omkring sig, og jo altså den støtte, som de har fået fra Grønland. Jeg håber, at vi kan fortsætte med den linje.

Men jeg synes, det er vigtigt, at vi gør os klart, at vi er i nogle alvorlige valgsituationer.

Peter Skaarup (DF):

På vegne af Dansk Folkeparti skal jeg sige, at vi også synes, det er godt, at den her debat er rejst. Vi har ønsket at være med til at rejse debatten, fordi vi synes, at det er rigtigt, at man får en debat om de her ting.

Man må nok sige, at Grønlands hjemmestyre, der håndterer det oprindelige folk, der er i vores nærhed her, har gjort en god indsats for at sikre støtten til grønlænderne. Vi synes også, at den danske regering, også i den redegørelse, der er fremkommet i dag, har gjort en fin indsats for at sikre, at vi kan bevare muligheden for, at grønlænderne og andre oprindelige folk kan få lov til at fortsætte med den egenart, som de nu har. Det er et vigtigt arbejde, der ligger der.

Man kan selvfølgelig altid pege på: Hvem er egentlig oprindelige folk? Er tibetanerne et oprindeligt folk? Gør vi nok for i FN-regi f.eks. at støtte tibetanerne i deres kamp mod den kinesiske overmagt? Gør vi nok for i FN-regi at

støtte andre folkeslags egenart rundtomkring i verden i forhold til diktatoriske regimer?

Det er spørgsmålet, om vi gør det. Man kunne måske godt ønske sig, at FN ville gøre mere for at sikre folkeslagene rundtomkring. Man kan i det hele taget sige, at FN måske skal have en opfordring. Det ligger så også i det vedtagelsesforslag, som vi har tilsluttet os, om at vedtage verdenserklæringen om oprindelige folks rettigheder. Det vil være skønt, at det kommer på plads, og at man måske mere aktivt fra FN's side går ind og afhjælper de problemer, der er rundtomkring, f.eks. i forhold til tibetanerne. Det vil være vigtigt set fra vores side.

Vi synes i det hele taget, at det her arbejde skal fortsætte, og vi synes, det er godt, at hr. Hans-Pavia Rosing har taget initiativ til, at vi får en debat om de her ting i Folketinget. Vi synes, det er vigtigt og godt, at vi får den slags debatter, og at vi løbende har dem, sådan at vi kan følge op over for FN-systemet, som til en vis grad godt kan siges at have været langsomt med implementeringen af de ting, som vi gerne vil bl.a. fra dansk side.

Ebbe Kalnæs (CD):

Vi vil fra CD også gerne tilslutte os den brede opbakning, der er til denne her debat, sige tak til ministeren for redegørelsen, som vi synes er god og fyldig, og sige tak til ordføreren for forespørgerne, som også fremlagde synspunkterne rigtigt.

Det er rart at stå i Folketingssalen og mærke den brede enighed, der er på det her område, og mærke, når fru Margrete Aukens engagement for sagen også kan ses som noget meget positivt. Hr. Per Stig Møllers indlæg på synes jeg på samme måde også var ganske glimrende.

Hvad angår strategien til støtten for det oprindelige folk, kan vi med stor stolthed sige, at der i samarbejdet, ikke mindst med Grønland, rent faktisk er lagt en linje, som man kan være stolt af. Der er ingen tvivl om, at vi vil støtte det serviceeftersyn, man lægger op til, meget, og den måske lidt progressive linje, som Danmark altid har lagt på det her område, er vi meget enig i. Det at se det i en bred sammenhæng, det at menneskeret, kultur og tradition kan bevares, og at vi også husker på, at når vi en gang imellem sådan mand og mand imellem i dette land kan undre os over de forskningsområder, vi har, nogle nicheområder med hensyn til både sprog og kultur osv., hvor man engang imellem stiller spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt,